

Rândunica a îndemnat-o pe fetiță să vină cu ea. Bucuroasă să scape de sobol, Degețica s-a urcat în spatele rândunicii și au zburat departe, până au ajuns în grădina plină de flori a unui palat.

În fiecare floare trăia câte un spiriduș sau o zână mică. Pe floarea de lângă ea, Degețica l-a văzut pe Craiul Florilor, care i-a dăruit o pereche de aripi exact ca ale lui. De atunci, trăiesc fericiți în Împărăția Florilor.

Un cărăbuș a zărit frunza și, fiindcă fetița i s-a părut dragălașă, a zburat cu ea într-un copac. Dar ceilalți cărăbuși nu le-a plăcut de Degețica, așa că au dus-o într-o poieniță cu flori și au lăsat-o acolo.

Toată vara, Degețica a băut apă și nectar și a dormit sub o frunză de brusture. Dar, când a venit toamna și s-a făcut frig, a rugat un șoricel să o găzduiască. În schimb, a promis să-i facă ordine în galerii.

Cândva, trăia o femeie care își dorea foarte mult un copil. O zână i-a ascultat dorința și i-a dăruit un bob fermecat. Din el a răsărit o floare, iar în floare era o fetiță cât un degetar de mică.

Femeia i-a pus numele Degețica și i-a făcut un pătuț dintr-o coajă de nucă. Dar, peste noapte, o broască a intrat pe fereastră și a furat-o pe fetiță cu tot cu pătuțul de nucă.